

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

ارسلان علی محمد صالح

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

بدر ذی الحجہ

میلااد امام هادی علیہ السلام

ابراہیم اخوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بدر ذی الحجّه میلاد امام هادی (ع)

نویسنده:

ابراهیم اخوی

ناشر چاپی:

ابراهیم اخوی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	بدر ذی الحجه میلاد امام هادی (ع)
۷	مشخصات کتاب
۷	اشاره
۷	شاد باش
۷	تولد
۷	نام‌گذاری
۷	لقب‌های مبارک
۸	فرزندان
۸	راهنمای گمراهان
۸	گره‌گشایی
۸	گذشت
۹	خوشه چینان معرفت
۹	آماده سازی مردم برای دوران غیبت
۹	بشارت ظهور مهدی
۹	دانشگاه امام شناسی
۱۰	تنها خدا
۱۰	بهره‌ای از نور
۱۰	ستایش دانشمندان دین
۱۰	روزها را شوم ندانیم
۱۰	سفارش به پاکیزگی
۱۱	ارزش کرامت
۱۱	پاسداشت نعمت‌ها

- زیان جدال و حسدورزی ۱۱
- مبارزه با تنبلی ۱۱
- شکر نعمت، برتر از نعمت ۱۱
- پارسایی ۱۲
- خداوند؛ برتر از توصیف ۱۲
- یکی از آفت‌های دانش‌پژوهی ۱۲
- کتاب‌شناسی امام هادی ۱۲
- درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان ۱۳

بدر ذی الحجه میلاد امام هادی (ع)

مشخصات کتاب

نویسنده: ابراهیم اخوی

ناشر: ابراهیم اخوی

موضوع: امام هادی (ع)

یادداشت: مقاله

اشاره

نیمه ماه ذی الحجه، آن هنگام که بدر زیبایش، بر عرصه آسمان، حکم فرمایی و جلوه گری می کرد، بدری دیگر در مدینه درخشید که پرتو نورش، همه را واله و حیران کرد و معشوقان مجازی را، از خودنمایی باز داشت. امام هادی علیه السلام آمد، مدینه روشن شد و دل های دوست داران روشن تر. شادی، مهمان دل ها شد و تبسم، همراه لب ها. مقدمش مبارک!

شاد باش

ماه حج، ماه نزدیک تر شدن به خدای کعبه، به نیمه خود رسیده بود که نوری دیگر، در آسمان پرتو افشانی کرد. سومین «علی»، در میان ستارگان درخشان دیگر، نام گذاری شد و نسیمی از امید و مهر، بر دل های حاجیان و دیگر مسلمانان وزید. زاد روز دهمین پیشوای عاشقان، هدایت گر مردمان، حامی محرومان و همدم دل های مهربان را به همگان شاد باش می گوئیم.

تولد

درباره تاریخ تولد حضرت امام هادی علیه السلام بیش تر تاریخ نگاران، اتفاق نظر دارند که ایشان در سال ۲۱۲ ق به دنیا آمده است، اما درباره ماه و روز ولادت، با هم اختلاف دارند، برخی آن را در ۱۵ و ۲۷ ذی الحجه و برخی دیگر در سیزدهم و سوم رجب ذکر کرده اند. محل تولد آن حضرت در «بصریا» - روستایی که امام موسی کاظم علیه السلام در نزدیکی مدینه به وجود آورده بود - است. هم چنین آن حضرت، نخستین فرزند امام جواد علیه السلام اسلام می باشند که از بانویی به نام «سمانه» متولد شد. عمر شریف آن حضرت، ۴۱ سال و چند ماه بوده است.

نام گذاری

حضرت امام جواد علیه السلام، پس از تولد امام هادی علیه السلام، نام نیاکان پاکش را بر او نهاد و ایشان را هم نام سه امام بزرگوار؛ امام علی علیه السلام امام علی بن الحسین علیه السلام و امام علی بن موسی الرضا علیه السلام گردانید. این نام گذاری، بسیار به جا بود و امام دهم، به حکم وراثت، ویژگی های نیاکان پاکش را در خود داشت و در صفات نیک، سرآمد روزگار بود.

لقب های مبارک

لقب های گوناگونی برای امام هادی علیه السلام نقل شده که هر کدام، گویای دریچه ای از شخصیت تابناک آن بزرگوار است؛

لقب‌هایی چون «ناصح»، «مرتضی»، «فقیه»، «عالم»، «امین»، «طیب»، «رشید»، «مَوْضَح»؛ «روشن کننده احکام»، «خالص؛ پاک از هر عیب»، «وفی»، «شهید»، «فتاح؛ گره گشا»، «تقی»، «نجیب» و «متوکل» - که آن حضرت، از لقب آخر، به دلیل مشابَهت با لقب خلیفه وقت، بی‌زار بوده و دوست نداشتند به آن لقب خوانده شوند.

فرزندان

حضرت امام هادی علیه‌السلام، دارای چهار فرزند پسر به نام‌های ابو محمد حسن عسکری علیه‌السلام، حسین، محمد و جعفر و یک دختر به نام عایشه (یا علّیه) بودند. از میان فرزندان ایشان، حسین و محمد، در زمان حیات امام هادی علیه‌السلام در گذشتند و پسر دیگر ایشان به نام جعفر، بعد از شهادت برادرش، امام حسن عسکری علیه‌السلام، ادعای امامت کرد و به جعفر کذاب معروف شد.

راهنمای گمراهان

امام هادی علیه‌السلام، همان گونه که از نام مبارک ایشان برمی‌آید - که به معنای راهنما و هدایتگر است - در راه نجات گمراهان و رهنمون شدن آن‌ها به بزرگراه سعادت و خوشبختی، تلاش فراوانی داشتند. از جمله هدایت یافته‌گان، فردی به نام «ابوالحسن بصری» است که مذهب واقعی داشت و پس از امام هفتم علیه‌السلام، امامت هیچ یک از فرزندان حضرت را نپذیرفته بود. روزی امام علی النقی علیه‌السلام او را دیدند و فرمودند: «این خواب غفلت تا کی؟ آیا زمان آن نرسیده که به خود آیی...». نفس قدسی حضرت، آن چنان گرم و اثرگذار بود که همین دو جمله، او را دگرگون ساخته و به راه اصلاح باز آورد و به امامت حضرت هادی علیه‌السلام اعتراف کرد.

گره‌گشایی

تاریخ نویسان، نام افراد زیادی را که برای حل مشکل و رفع گرفتاری خود به پیشوای دهم مراجعه کرده و از محضر آن امام، با خشنودی بازگشته‌اند را به ثبت رسانده‌اند. یکی از این نمونه‌ها، مراجعه فردی است که از بدهی سنگین خود، به ایشان پناه برد و امام علیه‌السلام به او راهی آموخت تا بتواند پول مورد نیاز را از خلیفه وقت بگیرد؛ حضرت به ایشان فرمود: در شهر، دست خطی را که من به تو می‌دهم، در حضور مردم به من عرضه کن و مبلغی که در آن نوشته شده است را از من درخواست کن. آن مرد به دستور امام علیه‌السلام عمل کرد و در سامرا، در حالی که برخی از اطرافیان خلیفه و مردم در محضر آن حضرت نشسته بودند، وارد شد و با نشان دادن نوشته، از حضرت، مبلغ آن را تقاضا کرد. امام علیه‌السلام از شخص مهلت خواست، اما آن فرد اصرار ورزید. وقتی جریان به گوش خلیفه رسید، دستور داد تا مبلغ زیادی - که سه برابر بدهی شخص بود - را به امام بدهند. امام علیه‌السلام پول‌ها را گرفت و همه را به آن مرد عرب داد و گره از کار او باز کرد.

گذشت

«بُریحه عباسی»، که از سوی خلیفه به امامت جماعت مکه و مدینه منصوب شده بود، از امام هادی علیه‌السلام نزد متوکل، بدگویی کرد و برایش نوشت: «اگر نیاز به مکه و مدینه داری، علی بن محمد را از این دو شهر بیرون کن؛ زیرا او مردم را به سوی خود خوانده و گروه زیادی از او پیروی کرده‌اند». بر اثر بدگویی‌های پی در پی بَریحه، متوکل، امام علیه‌السلام را از مدینه به سامرا تبعید کرد. در مسیر انتقال حضرت به سامرا، بَریحه نیز ایشان را همراهی کرد و با گستاخی تمام، به امام گفت: تو خود می‌دانی که عامل تبعید تو من بودم، اکنون اگر نزد متوکل از من شکایت کنی، به اموالت در مدینه آسیب رسانده و دوستدارانت را می‌کشم...». امام

نگاهی به او کرد و فرمود: «نزدیک‌ترین راه برای شکایت از تو این بود که شب گذشته شکایت را نزد خدا بردم و چنین شکایتی را نزد غیر او از بندگانش نخواهم برد». بریحه با شنیدن این سخن به وحشت افتاد و با التماس و زاری، از امام تقاضای بخشش کرد. امام علیه‌السلام با وجود رنج‌هایی که به سبب بدگویی‌های او متحمل می‌شد، از او گذشتند و وی را بخشیدند.

خوشه چینان معرفت

شناسایی و جذب افراد با استعداد و تربیت آنان بر اساس اصول اسلامی و مجهز ساختن آن‌ها به انواع دانش‌های مورد نیاز جامعه، از رسالت‌های مهم امامان معصوم علیهم‌السلام بود و محدودیت‌های اعمال شده از سوی حکومت‌های وقت، هرچند انجام این رسالت را در حد مطلوب، با مشکلاتی مواجه ساخت و بسیاری را از دستیابی به این سرچشمه‌های زلال دانش و معرفت، محروم کرد، ولی موجب تعطیل شدن آن نشد. بر اساس نوشته شیخ طوسی، تعداد دست پروردگان پیشوای دهم و کسانی که از آن حضرت، در زمینه‌های مختلف علوم اسلامی، روایت نقل کرده‌اند، بیش از ۱۸۵ نفر می‌باشد که در میان آنان، می‌توان چهره‌های برجسته علمی و فقهی چون «ایوب بن نوح»، «حسن بن علی ناصر»، «عبدالعظیم حسنی» و «عثمان بن سعید» را نام برد.

آماده سازی مردم برای دوران غیبت

«تقدیر الهی این بود که امام هادی علیه‌السلام، نوه گران مایه خویش را نبیند، چرا که ولادت حضرت مهدی علیه‌السلام، حدود یک سال بعد از شهادت حضرت هادی علیه‌السلام رخ داد؛ اما آن حضرت، به دلیل آگاهی از نزدیک شدن وعده خدا درباره ولادت امام مهدی علیه‌السلام، جو فکری، فرهنگی و اجتماعی جامعه خویش را برای میلاد نور آماده و مقدمات آن را فراهم می‌ساخت. از این رو، امام هادی علیه‌السلام، به تدریج، از حضورش در میان مردم می‌کاهد تا مردم را رفته رفته برای دوران غیبت امام علیه‌السلام، آماده سازد و به همین دلیل است که حضرت، در بغداد و مرکز کشور پهناور اسلامی، برای خویش نمایندگان برگزید تا واسطه پیوند میان امام علیه‌السلام و دوستان اهل بیت علیهم‌السلام باشند».

بشارت ظهور مهدی

امام هادی علیه‌السلام، با بیان سخنانی خیلی روشن، امامان بعد از خود را ذکر کرده و فرمودند: «امام پس از من، فرزندم حسن علیه‌السلام و پس از او، پسرش قائم (عج) است؛ همو که زمین را از عدل و داد لبریز می‌سازد، همان گونه که در آستانه ظهورش، از ستم و بیداد لبریز است». و با این بیان، هرگونه شبهه و تردیدی را از دل‌های حق جویان زدودند.

دانشگاه امام شناسی

یکی از یادگارهای امام هادی علیه‌السلام، «زیارت جامعه» است. امام علیه‌السلام در این زیارت، به توصیف جایگاه امام و در واقع، به امام‌شناسی برای تمامی دوستان اهل بیت علیهم‌السلام پرداخته و آن‌ها را با مقام آن بزرگواران آشنا می‌سازد. یکی از ویژگی‌های این زیارت‌نامه، عمومی بودن آن است؛ بدین معنا که می‌توان آن را در تمامی زیارت‌های مربوط به دوازده امام خواند و بهره‌مند شد. در فرازی از این زیارت پرمحتوا می‌خوانیم: «هر انسان شریفی، در برابر شرافت شما، سر فرود آورد و هر گردن‌فرازی، به فرمان شما درآید و فروتن گردد... نام شما در ردیف نام‌های دیگران است و پیکرتان با سایر پیکرها،... چه شیرین است نام‌های شما و چه گرمی است جان‌هایتان و چه بزرگ و والاست مقام شما...».

تنها خدا

یکی از یاران امام هادی علیه‌السلام، که به سبب ارادت به ایشان، از سوی متوکل، خلیفه وقت، مورد بی‌مهری واقع شده و حقوق و مزایای او را قطع کرده بودند، نزد امام علیه‌السلام رفت و از وضع معیشتی خود، به امام علیه‌السلام شکایت کرد و از حضرت خواست تا نزد خلیفه، وساطت وی را بکند. امام علیه‌السلام به او فرمود: «اگر خدا بخواهد، بی‌نیاز خواهی شد». همان شب، فرستادگان متوکل به سراغ او آمده و از وی خواستند تا نزد خلیفه برود. پس از ورود این مرد به کاخ خلیفه، متوکل با رویی گشاده او را مورد توجه قرار داده و دستور داد تا حقوق وی را دو برابر کنند. مرد، خوشحال نزد امام علیه‌السلام حاضر شد و پس از سپاسگزاری، باشگفتی از امام پرسید که چگونه با این که نزد خلیفه نرفته‌اید، مشکل من حل شده است؟ امام علیه‌السلام پاسخ دادند: «خداوند متعال می‌داند که ما در کارهای خود، جز به او رجوع نمی‌کنیم و در سختی، جز به او توکل نداریم؛ لذا تمامی خواسته‌های ما را برآورده می‌سازد...». آن مرد فهمید که از برکت دعای حضرت، گرفتاری او برطرف گردیده است.

بهره‌ای از نور

ستایش دانشمندان دین

دانشمندان دین، در روزگار غیبت امام زمان (عج)، نقش بسیار حساس و مهمی دارند؛ از این رو، حضرت امام هادی علیه‌السلام، در ستایش از این گروه فرمودند: «اگر پس از غیبت حضرت قائم علیه‌السلام، دانشمندانی نبودند که به سوی او دعوت کنند و روش او را برای خواستاران، بیان و با برهان و دلیل، از دین او دفاع کنند و بندگان ضعیف را از چنگ ابلیسان و دام مخالفان اهل بیت علیهم‌السلام و از درگاه حق رانده شدگان، نجات دهند، تمام مردم، از حق روی گردان می‌شدند و حقیقت ایمان، برایشان روشن نمی‌شد، اما دانشمندان دین، مهار دل شیعیان ضعیف را در دست دارند، همان گونه که کشتی‌بان، سبک‌ان کشتی را به دست دارد. آنان نزد خداوند متعال، برتر و گرامی‌ترین هستند...».

روزها را شوم ندانیم

امام هادی علیه‌السلام، همچون پیامبر اسلام صلی‌الله‌علیه‌وآله، در مبارزه با عادت‌ها و سنت‌های باطل جاهلی، تلاش فراوان داشت؛ داستان زیر، نمونه‌ای است از این تلاش‌ها: یکی از اصحاب ایشان به نام «حسن بن مسعود» می‌گوید: روزی انگشتم زخم برداشت و در راه، با مرکب سواری بر خورد کردم و شانه‌ام آسیب دید و پس از آن، وارد جمعیتی شدم و لباس‌هایم پاره گشت. همین که خدمت ابوالحسن، امام هادی علیه‌السلام، رسیدم، گفتم: خداوند مرا از شر این روز آسوده بدارد، چه روز شومی است! حضرت، از شنیدن این سخن، ناراحت شده و سخنانی فرمودند که دانستم اندیشه‌ام باطل و نادرست است. ایشان در بخشی از این نصیحت‌ها به من فرمودند: «ای حسن! روزگار را چه گناهی است که چون به سزای کردار خویش می‌رسی، آن را شوم می‌شمایید؟... به راه خطا مرو و روزها را مؤثر در احکام الهی ندان و نقشی به عهده آن‌ها مگذار!».

سفارش به پاکیزگی

امام هادی علیه‌السلام، مسلمانان را به پاکیزگی و آراستگی فرا خوانده و می‌فرمود: «خداوند، زیبایی و آراستگی را دوست می‌دارد، آلودگی و آشفته‌گی را برای مؤمن نمی‌پسندد و خداوند دوست دارد اثر نعمت خود را بر بنده‌اش ببیند و او باید جلوه‌های نعمت‌های خداوند را نشان دهد». به حضرت عرض کردند: چگونه اثر نعمت را ظاهر کند؟ حضرت فرمود: «لباس خود را پاکیزه نگه دارد،

خود را خوش بو کند، خانه‌اش را نیکو بدارد و حیاط آن را جارو کند، حتی روشن کردن چراغ، پیش از غروب خورشید، فقر و تهی دستی را از بین می‌برد و روزی را افزون می‌کند».

ارزش کرامت

ارزش‌های انسانی، گوهرهای نابی را می‌مانند، که جوینده آن، در واقع به دنبال دُرّ و یاقوت است و اگر بتواند با تلاش‌های خود، به آن برسد، سرمایه‌ای اندوخته که کسی را چنین سرمایه گران‌سنگی به دست نیامده است. امام هادی علیه‌السلام، در سرزنش کسانی که این ارزش‌ها را سبک شمرده و کرامت را درک نمی‌کنند، فرمودند: «هر که ارزش بزرگواری را نداند، شایسته خواری و خفت است». و باید دانست که چنین انسانی، قابل اعتماد نمی‌باشد و به فرموده امام هادی علیه‌السلام: «هر که قدر خود نداند، از شرّ او ایمن نباش».

پاسداشت نعمت‌ها

نگهداری و تلاش در حفظ و افزایش دارایی، مهم‌تر از به دست آوردن آن است. انسان برخوردار از نعمت‌ها و هدایای خداوند نیز، با توجه به این نکته، لازم است نخست راه حفظ و افزایش نعمت را بشناسد و سپس جویای خود آن باشد. در این راستا، حضرت امام هادی علیه‌السلام، دو راه کار اساسی را بدین شرح بیان فرمودند: «نعمت‌ها را با نیک رفتاری در حق آن‌ها پایدار دارید و با سپاسگزاری از نعمت‌ها، در پی افزایش آن‌ها باشید». و در مقابل فرمودند: «کفران نعمت‌ها، نشانه سرمستی و باعث تغییر و از بین رفتن آن‌هاست».

زیان جدال و حسدورزی

مجادله، برتری جویی و اصرار بی جا بر گفته‌های خویش، زیان‌های فراوانی در پی خواهد داشت که در کلامی نورانی از امام هادی علیه‌السلام چنین بیان شده است: «جدال، دوستی‌های قدیمی را از بین می‌برد و کینه‌های استوار، بر جای می‌نهد و کم‌ترین چیز در جدال، برتری جویی است و برتری جویی، اساس جدایی است». آن امام بزرگوار، هم‌چنین به زیان‌های خوی ناپسند دیگری به نام «حسد» اشاره کرده و فرمودند: «تو را از حسد پرهیز می‌دهم که [زیان] آن در تو آشکار شود و در دشمن تو کارگر نیفتد». بر اساس فرمایش امام هادی علیه‌السلام شخص حسود، زیان‌های روحی و جسمی را تنها نصیب خودش می‌کند.

مبارزه با تنبلی

تنبلی و کوتاهی در انجام کار، موجب بازماندن انسان از رسیدن به هدف‌هایش می‌گردد و این ایستایی نیز، اندوه و تأسف را در پی خواهد داشت. در این میان، یکی از راه‌های پیشگیری از سهل‌انگاری و کوتاهی در انجام برنامه‌ها، اراده و تصمیم‌گیری محکم و عملی می‌باشد. امام علی النقی علیه‌السلام در این باره، چنین سفارش فرمودند: «افسوس کوتاهی در انجام کار را با تصمیم قاطع، جبران کن».

شکر نعمت، برتر از نعمت

حضرت امام هادی علیه‌السلام، درباره آثار سپاسگزاری و برتری آن، بر خود نعمتی که باعث سپاسگزاری شده است، فرمودند: «شکرگزاری نعمت، نیکوتر است از نعمتی که باعث شکر شده؛ زیرا نعمت کالای دنیاست و شکر نعمت، کالای دنیا و آخرت».

براین اساس، کسی که سپاس نعمت الهی را به جای می‌آورد، ضمن این که گامی در جهت افزایش نعمت‌های خداوند برداشته، قدمی نیز در افزایش اندوخته‌های آخرت خویش برداشته و باعث کسب ثواب و پاداش شده است.

پارسایی

هادی مسلمانان، اما دهم، حضرت علی النقی علیه‌السلام، درباره پارسایی و پرهیزگاری و دوری از آنچه ناخشنودی حضرت حق را در پی خواهد داشت، فرمودند: «هر که از خداوند بپرهیزد، از او بپرهیزند و هر که خدا را فرمان برد، اطاعت شود و هر که مطیع خداست، از خشم مخلوق باکی ندارد و هر که خداوند را به خشم آورد، باید یقین کند که به خشم بندگان او گرفتار می‌شود». و به راستی چه سعادت‌مند خواهد بود کسی که نعمت زندگی را صرف بندگی کند و تمام کوشش او، کسب خشنودی حضرت حق باشد.

خداوند؛ برتر از توصیف

شناخت خداوند، در بالاترین درجه آن، از آن بندگان برگزیده او و انسان‌های کاملی است که در خاندان وحی و اعجاز و کرامت رشد یافته‌اند. حضرت امام هادی علیه‌السلام، در وصف خداوند فرمودند: «به راستی، خداوند وصف نشود، جز بدان‌چه خود را وصف کرده است؛ کجا وصف شود آن که حواس، از درکش عاجزند و اوهام، بدو نرسند و تصورات، به کُنه او پی نبرند و در دیده‌ها ننگند. در نزدیکی‌اش، دور است و در دوری‌اش، نزدیک؛ چگونگی را پدید آورده، بی آن که گفته شود خود او چگونه است و مکان را آفریده، بی آن که خود مکانی داشته باشد. او از چگونگی و مکان برکنار است، یکتا و یگانه است، شکوه و ابهت‌اش بزرگ و نام‌هایش پاک است».

یکی از آفت‌های دانش‌پژوهی

جویای دانش، تا زمانی که ندانسته‌های خود را بیش‌تر از دانسته‌هایش بداند، درک کرده و به این حقیقت رسیده باشد که هر آن چه آموخته، قطره‌ای از اقیانوس دانش است، در مسیر رشد و بالندگی قرار گرفته است؛ ولی اگر توجه به آموخته‌ها کرده و آن را بسیار انگارد، دچار آفت علمی شده و از پیشرفت‌های بعدی، باز می‌ماند. امام هادی علیه‌السلام در تبیین این آفت، می‌فرماید: «خودبینی، انسان را از دانش‌جویی باز می‌دارد و به تکبر و خودخواهی جاهلانه فرا می‌خواند».

کتاب‌شناسی امام هادی

۱. ارفع، سید کاظم، امام علی النقی علیه‌السلام، فیض کاشانی، تهران، ۱۳۷۰. ۲. رفیعی، علی، تحلیلی از تاریخ دوران دهمین خورشید امامت، امام هادی علیه‌السلام، دفتر تبلیغات اسلامی، قم، ۱۳۷۰. ۳. سازمان تبلیغات اسلامی، امام هادی علیه‌السلام، ترجمه: واحد تدوین و ترجمه، تهران، ۱۳۶۸. ۴. سحاب، ابوالقاسم، زندگانی حضرت امام علی النقی علیه‌السلام، اسلامیه، تهران، ۱۳۷۵ق.
۵. شریف قرشی، باقر، زندگانی امام علی الهادی علیه‌السلام، ترجمه: سید حسن اسلامی، دفتر انتشارات اسلامی، قم، ۱۳۷۱. ۶. شیرازی، رضا، دهمین ستاره (داستان زندگی امام هادی علیه‌السلام)، پیام آزادی، تهران، ۱۳۷۳. ۷. عقیقی بخشایشی، عبدالرحیم، زندگانی پیشوای دهم، امام هادی، نسل جوان، قم، ۱۳۵۷. ۸. عمادزاده، حسین، زندگانی حضرت امام علی النقی الهادی علیه‌السلام، شرکت سهامی طبع کتاب، تهران، ۱۳۴۱. ۹. کمپانی، فضل‌الله، حضرت امام علی النقی علیه‌السلام، مفید، تهران، ۱۳۶۰. ۱۰. گروه نویسندگان، پیشوای دهم، حضرت امام علی بن محمد الهادی علیه‌السلام، موسسه در راه‌حق، قم، ۱۳۷۱. ۱۱. گروه نویسندگان،

تحلیلی از زندگانی امام علی النقی علیه السلام، موسسه احیا و نشر میراث اسلامی، قم، ۱۳۵۹. ۱۲. مدرسی، سید محمد تقی، زندگی و سیمای حضرت امام هادی علیه السلام، ترجمه: محمد صادق شریعت، انصارالحسین، تهران، ۱۳۷۰. ۱۳. نجفی، محمدجواد، ستارگان درخشان، اسلامیه، تهران، ج ۱۲، ۱۳۶۱.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی) آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صداها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۶۲۳۱-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بیدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

اصفهان

گامی

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹